

Matkakertomus: Wonca World 2025 / Outi Öhman

Lissabon 18.-21.9.2025

Lissabonin Wonca World -kongressi oli itselleni ensimmäinen laatuaan. Aikaisemmin olin käynyt pohjoismaisessa yleislääketieteen kongressissa, jossa sain jo vähän esiintymiskokemustakin, ja kotimaisissa kongresseissa. Lähdin matkaan Kuopiosta yksin, kun kaikki kollegat joutuivat jäämään huolehtimaan opetuksista ja opetusvastaanoton hoitamisesta, ja olenkin heille kovin kiitollinen, että oma matkani mahdollistui heidän joustamisensa ansiosta. Samalla lennolla oli kuitenkin mukana runsas joukko tuttuja kollegoita, joten yksinäiseksi ei oloa tarvinnut missään vaiheessa tuntea.

On myönnettävä, että kongressin tieteellinen taso yllätti vaihtelevuudellaan. Sessioiden esittelyt eivät välttämättä korreloineet juurikaan sisällön kanssa, joten itselleen mielekkään kongressiohjelman suunnittelemisen osoittautui hyvin vaikeaksi. Sessioissa oli suloisesti sekaisin niin tieteellisiä – osin korkeatasoisiakin - esityksiä, kuin esimerkiksi matkakertomuksia klinikavaihdoista, esittelyjä paikallisista hankkeista ja myös puheenvuoroja puhujalle läheisistä asioista, jotka eivät liittyneet tutkimukseen millään lailla. Näin ollen sessioihin orientoituminen ja niissä kärryillä pysyminen oli aika ajoin kovin vaikeaa.

Keynote -puheenvuorot olivat enimmäkseen hyvin inspiroivia ja puhujat olivat taitavia ja yleisöään puhuttelevia. Toki lähes kaikki niistä käsittelivät perusterveydenhuollon erinomaisuutta erikoisalana ja sen keskeistä roolia yhteiskunnassa, ja puheet olikin varmasti tarkoitettu ensisijaisesti hengennostatukseksi. Sopisi kuitenkin olettaa, että kongressin kohderyhmä on jo sangen hyvin sisäistänyt perusterveydenhuollon merkityksen, ja olisi ollut mukava kuulla keynote-puheenvuoroissa myös monipuolisempia näkökulmia ja tieteellisempiä lähestymistapoja.

Oman tutkimukseni kannalta arvokasta oppia sain workshopissa, ja harjoiteltiin lukemaan kriittisesti laadullista tutkimusta. Sessiosta olisi ollut minulle paljon hyötyä ennen kuin julkaisin oman laadullisen tutkimukseni, mutta ilokseni huomasin tehneeni kirjoitustyössäni myös monia oikeita ja järkeviä asioita. Lisäksi mieleen jäi erinomainen EKG:n tulkintaa käsittelevä työpaja, joka oli minulle käytännönläheisyydessään iloinen yllätys ja tuli tarpeeseen viime vuosien vähäisen klinisen työn vuoksi. Pohdinkin, että tieteellisten kongressien lisäksi minun olisi tärkeää käydä välillä myös käytännön koulutuksissa, joista on vierähtänyt jo luvattoman paljon aikaa.

Päätin lähettää Woncaan kaksi abstraktia, koska väitöskirjatutkimukseni vaihe sen kätevästi mahdollisti. En toki ajatellut, että molemmat tulisivat hyväksytyiksi, mutta näin kuitenkin kävi, ja ne oli

aikataulutettu vieläpä samaan sessioon. Niinpä sain valmistella ja harjoitella yhden sijaan kaksi esitystä, mutta selvisin onneksi vain yhden session jännittämisellä.

Oman esitykseni vuoro koitti toisen kongressipäivän aamuna. Pieni sali oli täynnä ihmisiä, tunnelma oli mukava ja kannustava, ja ilokseni yleisössä oli myös monta tuttua kasvoa. Kaksi esitystäni oli sessiossa peräkkäin, mikä osoittautuikin oikein mielekkääksi, kun kyse kuitenkin oli saman tutkimushankkeen eri näkökulmista. En ollut ennen tehnyt viiden minuutin esityksiä, eikä tiivis ilmaisu ole vahvuuteni, joten jännitin etukäteen, miten tulen saamaan asiani välitettyä kuulijoille. Päätin nostaa esityksessä esille vain aivan keskeiset havainnot ja näkökulmat, ja onnistuin molempien esitysten osalta pysymään hyvin aikataulussa. Sain muutamia hyviä kysymyksiä, jotka olivat käytännönläheisiä ja joihin osasin mielestäni hyvin vastata. Kukaan ei kysynyt analyysimenetelmistä, vaikka salaa ehkä vähän toivoinkin sitä, intensiivisen paneutumisen jälkeen! Esitykseni sujuivat kaiken kaikkiaan hyvin, ja huomasin taas jännittäneeni turhaan. Toisaalta, hyvä valmistautuminen kannattaa aina ja on reilua yleisöä kohtaan. Olin esitysten jälkeen taas yhtä puheenvuorokokemusta rikkaampi ja onnistumisesta tuli voimaantunut olo. Olen kiitollinen tästä mahdollisuudesta.

Oman sessioni lopuksi koitti kongressin vaikuttavin hetki: viimeisenä puhui kollega Länsirannalta, joka oli tehnyt tutkimusta Gazan lääkäreiden työoloista. Kyyneleet valuen hän puhui, välillä taukoja pitäen, mutta sinnikkäästi esityksessään edeten. Puheenvuoron päätteeksi yleisö oli hiljaa, kunnes taputti seisaallaan. Puheenvuoro asetti mittakaavaan monta oman terveydenhuoltojärjestelmämme näennäistä ongelmakohtaa. Koin olleeni etuoikeutettu, kun päädyin tähän pieneen sessioon kuulemaan hänen arvokasta puheenvuoroaan, joka olisi ansainnut kongressissa keynote-puheenvuoron paikan.

Kaiken kaikkiaan Wonca World -kongressi oli mielenkiintoinen kokemus, jonka suurimpana antina koin monipuoliset näkökulmat maailmalta yleislääkärin työhön ja toimintaympäristöihin, ja perusterveydenhuollon merkityksen korostaminen maailmanlaajuisesti. Koen kongressin antaneen minulle enemmän eväitä kliinisen opettajan ja klinikon työhön kuin varsinaisesti tutkimustyöhön, mutta matka tarjosi kuitenkin arvokasta oppia abstraktien valmistelusta ja niiden esittämisestä.